

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/84/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518202039
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8518202039.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: E. T., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX D. XXX, právne zast.: JUDr. Igor Šafranko, AK, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast.: AK, JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia 639,28 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 639,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 639,28 eur od 16.1.2019 do zaplata, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, z 29.7.2013, uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 155,23 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 80,64 eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXzo dňa 29.7.2013, uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplata odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplata odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobkyni priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou na tunajší súd dňa 31.12.2018 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj nahradenia trov konania.

2. Žalobu dôvodila tým, že dňa 29.7.2013 uzatvorila so žalovaným revolvingovú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe, ktorej jej bol schválený úver vo výške 1.080,- eur so splatnosťou 42 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 70,02 %, pričom si žalovaný započítal poplatok vo výške 155,23 eur. Poplatok vyplýva zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa uviedla, že takúto službu nevyužila, napriek tomu ju musela zaplatiť. Žalobkyňa má za to, že dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná a jej zámerom nebol zmluvný vzťah so žalovaným kvôli nej. Žiadaný úver bol pripísaný na účet žalobkyni znížený o sumu uvedenú v tejto dohode, aj keď ju žalobkyňa ako klientka nevyužila. Žalobkyňa je toho názoru, že žalovaný získava prospech a pritom službu ani neposkytol, čo spôsobuje značnú materiálnu disproporciu. Navyše žalovaný obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkom, ktorí nemajú splatené minimálne tri mesačne splátky, nie sú dlhodobo práceneschopný alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer. V ostatných prípadoch je žiadosť spotrebiteľa posudzovaná svojvoľne veriteľom. Na podporu svojej argumentácie poukázala na rozsudok KS v Prešove sp. zn. 9Co/117/2017 zo dňa 30.11.2017, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 2Co/38/2017 zo dňa 30.11.2017 a rozsudok KS Prešov sp. zn. 23Co/84/2017 zo dňa 16.4.2018. Ďalej žalobkyňa v žalobe uviedla, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter a musí spĺňať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru žalobkyne predmetná zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, f/, j/ a k/a v zmluve je navyše nesprávne uvedená výška RPNM čo spôsobuje, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkov. Ďalej žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že výška úrokovej sadzby je 70,02 % ročne, pričom priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov za mesiac júl 2013 boli vo výške 11,27 % ročne. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v Zmluve o úvere je viac ako 6 násobne vyšší. Žalobkyňa v tomto smere poukázala, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 OZ a poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovanému doposiaľ zaplatila sumu 1.564,05 eur, pričom jej v skutočnosti bol poskytnutý úver vo výške 924,77 eur, napriek tomu, že bola schválená výška úveru vo výške 1.080,- eur. Uviedla, že úver je bezúročný a bezpoplatkov a na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 639,28 eur. O skutočnosti, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil sa žalobkyňa dozvedela od združenia o čom predložila prehlásenie zo dňa 30.11.2018.

3. Dňa 25.1.2019 právny zástupca žalovaného doručil súdu vyjadrenie k žalobe. Uviedol, že nároky v zmysle Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX boli určené právoplatným rozhodnutím rozhodcovského súdu, pričom žalobkyňou uvádzané tvrdenia mohli byť uplatnené v daných konaniach a zároveň bola oprávnená podať žalobu na preskúmanie predmetných rozhodnutí. Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 162/09/16 bol vydaný dňa 30.05. 2017, právoplatný dňa 13.09. 2017 a vykonateľný dňa 19.09. 2017. Žalovaný poukázal na § 46 ods. 1, ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a podľa jeho názoru márne uplynutie lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku znamená vznik prekážky rei iudicate, preto vzniesol námietku prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Žalovaný poukazuje na to, že dohoda je osobitne podpisovaná, dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti/Zmluvy nepristupuje a neuzatvára automaticky dohodu o poskytnutí služby. To, že uzavretie dohody o poskytnutí služby je samostatné napokon zdôrazňuje aj osobitné individuálne rozlíšenie dohody od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoR/5/2016. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že žalobkyňa možnosť odkladu splátok využila, a to konkrétne odkladu splátok 4, 5, a 6 o čom predložil upravený splátkový kalendár. K námietke žalobkyne o absencii adresy predávajúceho žalovaný uviedol, že adresa predávajúceho ako náležitosť zmluvy je aktuálna len v prípade ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, pričom poukázal na ust. § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 zákona č. 129/2010

Z.z.. Ďalej žalovaný poukázal, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere sú zmluvné dojednania v zmysle bodu 7 a 13 ako aj prílohy uvedené v článku 7 týchto zmluvných dojednaní. Adresa, na ktorej absenciu poukazuje žalobca sa nachádza v bode 12.1 článok 12 Zmluvných dojednaní, kde je uvedená adresa veriteľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava s uvedením telefonického čísla, faxového čísla a emailového kontaktu. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne o absencii predpokladov použitých na výpočet RPNM podľa § 9 ods. 2 písm. j/ žalovaný poukázal na bod 6 Zmluvy kde sú tieto náležitosti uvedené. Ďalej žalovaný uviedol, že popiera tvrdenia žalobkyne o absencii o absencii výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/. Žalovaný uviedol, že predmetné ustanovenie vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, pričom o takýto typ úveru v danom zmluvnom vzťahu nejde. V tejto súvislosti poukázal žalovaný i na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom je uvedené, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho aká je konkrétna vnútorná skladba, tej ktorej anuitnej splátky a taktiež poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR v náleze III. ÚS 341/07. Žalovaný ďalej popiera tvrdenie žalobkyne, že výsledná RPNM nesmie byť nižšia ako ročná úroková sadzba, nakoľko údaj o RPNM sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z.z., do ktorého je okrem iných údajov premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe. K tvrdeniu žalobkyne o neprimeranosti odplaty žalovaný uvádza, že žalobkyňa namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov navyše za stavu kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. V tomto smere poukázal žalovaný na ust. § 53 ods. 6 OZ. Uviedol, že v zákone je výslovne určené, že pri porovnávaní sa musí zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Za podstatné prevýšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 - 27 %. Priemerná výška odplaty v danom období bola 48,52 % a teda táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Žalovaný popiera tvrdenia o poskytnutí nižšej sumy ako bol schválený úver. Žalovaný poukazuje na to, že žalobkyňa nesprávne tvrdí, že pri započítaní a následnom vyplatení zostávajúceho rozdielu došlo k poskytnutiu úveru 1.080,- eur. Toto tvrdenie nie je vecne dôvodné, pretože v rámci započítania dochádza k strate dvoch pohľadávok - pohľadávka na vyplatenie úveru (v časti 1.080,- eur) a pohľadávka podľa dohody o poskytnutí služby (155,23 eur). Iná pohľadávka do započítania nevstupuje, čo znamená, že uvedeným započítaním sa započítava aj časť úveru (168,17 eur), ktorá sa síce nevypláca, ale práve v rámci tejto kompenzácie sa poskytuje. Žalobkyňa predsa na započítanie nedala inú svoju pohľadávku, teda ak súd nespornuje fakt, že poplatok za poskytnutie úveru bol uhradený, potom by mal akceptovať aj to, že bol uhradený započítaním. Toto započítanie je rovnocenné so situáciou, ktorej najskôr by veriteľ vyplatil úver 1.080,- eur a dlžník obratom alebo súčasne sumu vo výške 155,23 eur. Výsledný stav na strane dlžníka by bol 924,77 eur, pričom rovnaký stav nastáva aj v prípade započítania. V závere svojho vyjadrenia žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku v rozsahu 523,28 eur, nakoľko ide o úhrady realizované v období viac ako 3 roky spätne od momentu podania žaloby, teda pred 31.12.2015. Vzhľadom na uvedené žiada žalovaný žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Na nariadené pojednávanie sa žalobca i pr. zástupca žalobcu dostavili, zotrvali na svojej skutkovej i právnej argumentácii. Žalovaný a pr. zástupca žalovaného svoju neprítomnosť ospravedlnili.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov, za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

5. Žalobkyňa dňa 25.7.2013 požiadala žalovaného žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere o poskytnutie revolvingového úveru v sume 1.080,- eur. Následne dňa 29.7.2013 bol žalobkyňi schválený revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.080,- eur. V bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú uvedené údaje o požadovanom revolvingovom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru 1.080,- eur, splatnosť úveru 42, mesačná splátka 57,87 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.430,54 eur, predpokladaná RPNM za úver 70,05 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPNM za úver 48,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 569,44 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.388,88 eur, predpokladaná RPNM úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Následne v bode 6 sú rukou dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere, a to poskytnutá čiastka revolvingu 1.080,- eur, splatnosť úveru 42 splátok, mesačná splátka 57,87 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.430,54 eur, RPNM za úver 69,38 %, ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, priemerná RPNM za úver 68,52 %, poskytnutá

čiasťka revolvingu 569,44 eur, celková čiasťka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.288,88 eur, predpokladaná RPNM úveru po poskytnutí revolvingu 70,02 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5 %.

6. Za nespornú skutočnosť považoval súd to, že žalobkyni bol reálne poskytnutý úver vo výške 924,77 eur, čo žalovaný ani nerozporoval (1.080,- eur - 155,23 eur).

7. Nespornou skutočnosťou medzi stranami je i to, že dňa 30.5.2017 vydal rozhodcovský rozsudok Slovenský arbitrážny súd zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava, rozhodcom JUDr. Františkom Svatuškom, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. (v tomto konaní žalovaného) proti žalovanej Margite Bandyovej (v tomto konaní žalobkyne), v konaní o zaplatenie 866,49 eur s prísl. a to tak, že žalobkyňa bola zaviazaná zaplatiť žalovanému do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia sumu 866,49 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,4 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne, zo sumy 57,87 eur od 2.9.2013 do 2.9.2013, zo sumy 57,87 eur od 2.10.2013 do 6.10.2013, zo sumy 57,87 eur, od 2.11.2013 do 10.11.2013, zo šumy 57,61 eur od 2.5.2015 do 4.5.2015, zo sumy 57,48 eur od 2.6.2015 do 2.6.2015, zo sumy 57,22 eur od 2.8.2015 do 2.8.2015, zo sumy 57,09 eur od 2.9.2015 do 6.9.2015, zo sumy 56,83 eur od 2.11.2015 do 2.11.2015, zo sumy 56,31 eur od 2.3.2016 do zaplatenia, zo sumy 57,87 eur od 2.4.2016 do zaplatenia, zo sumy 57,87 eur od 2.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 57,87 eur od 2.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 636,57 eur od 6.6.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.080,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto, zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.080,- eur len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 866,49 eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 72,04 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 144,08 eur. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.9.2017 a vykonateľnosť dňa 19.9.2017.

8. Súd si vyžiadal od Slovenského arbitrážneho súdu rozhodcovský spis, ktorú mu bol predložený a na pojednávaní dňa 30.9.2019 sa oboznámil čítaním s Rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 29.7.2015, z ktorej vyplýva, že veriteľ a dlžník sa dohodli na nasledovnom znení rozhodcovskej zmluvy: Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:

- Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č. 52189/B,

- Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č. : 16626/S.

Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

9. Taktiež nerozporovanou skutočnosťou je to, že žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovo sumu 1.564,05 eur.

10. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 30.11.2018 má súd preukázané, že žalobkyňa kontaktovala uvedené združenie, predložila združeniu zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 29.7.2013 a rozhodcovský rozsudok sp. zn. 162/09/16 zo dňa 30.5.2017. Na základe čoho združenie informovalo dňa 21.11.2018 žalobkyňu, že podľa ich názoru ide o zmluvu o bezúročnú a bezpoplatkovú, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zo strany žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu a žalobkyňa má právo sa súdnou cestou domáhať vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 639,28 eur.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

11. Podľa § 578 Občianskeho zákonníka, práva a povinnosti zaniknú uplynutím času, na ktorý boli obmedzené.

12. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

15. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

18. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

19. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 1 ods. 2 zák. č 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmach, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

28. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

33. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

34. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

36. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred

vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

37. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoSRK") spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

39. Podľa § 73 ods. 3, 4 ZoSRK rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

40. Podľa § 73 ods. 5 ZoSRK rozhodcovská zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom uzavretá pred 1. januárom 2015 odkazujúca na rozhodovanie pred stálym rozhodcovským súdom podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 zakladá právomoc stáleho rozhodcovského súdu zriadeného podľa tohto zákona, ak bol zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 v čase podávania žiadosti členom zriaďovateľa stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona (ďalej len "nástupnícky stály rozhodcovský súd"). Členmi zriaďovateľa nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu musia byť v čase podávania žiadosti aspoň traja zriaďovatelia stálych rozhodcovských súdov, ktorí vykonávali činnosť aspoň 24 mesiacov pred účinnosťou tohto zákona, ak nejde o zriaďovateľa, ktorý má podľa osobitného predpisu povinnosť zriadiť a na vlastné náklady udržiavať stály rozhodcovský súd.

41. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len zákon č.244/2002 Z.z.) rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevylúčia.

42. Podľa § 4 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

43. Podľa § 45 ods. 1 ZoSRK účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú
- účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,

- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne rozhodcovskú zmluvu, vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

44. Podľa § 45 ods. 3 ZoSRK súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

45. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

46. Podľa § 47 ods. 1 až ods. 3 ZoSRK ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

47. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

48. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

49. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

50. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu

neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Súd dospel k právnomu záveru:

51. Uzavretú revolvingovú zmluvu súd považuje za zmluvu spotrebiteľskú, pretože žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobkyni ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V danom prípade ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa.

52. Dňa 25.7.2013 žalovaný ako veriteľ uzatvoril so žalobkyňou ako dlžníkom rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX22. Dňa 30.05.2017 vydal Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. so sídlom Křížna 56, Bratislava, rozhodcovský rozsudok sp. zn. 162/09/01. Vznosenú námietku žalovaného, že v danom prípade ide o prekážku rei iudicata súd vyhodnotil ako nedôvodnú a uvádza nasledovné. Napriek tomu, že rozhodcovská zmluva je uzavretá oddelene od zmluvy o revolvingovom úvere, má súd za to, že nebola dojednaná individuálne. Existencia samostatnej listiny s možnosťou dlžníka od takejto zmluvy odstúpiť ešte nepreukazuje individuálnosť dojednania. Rozhodcovská zmluva má charakter vopred pripraveného formulára, ktorého ustanovenia spotrebiteľ nemôže nijakým spôsobom pri jej uzatváraní ovplyvniť. Súdu je z jeho činnosti známe, že žalovaný ako dodávateľ vopred naformuloval zmluvné klauzuly a je zrejmé, že žalobca ako spotrebiteľ nemal možnosť takúto formulárovú zmluvu zmeniť. Dôkazné bremeno v danej veci je na strane žalovaného ako dodávateľa, v zmysle § 53 ods. 3 OZ, ktorý musí preukázať, že žalobca ako spotrebiteľ si individuálne vyjednal rozhodcovské konanie. V tomto smere žalovaný nepredložil súdu žiadne dôkazy podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Súdu zo svojej činnosti je známe, že Rozhodcovská zmluva bola žalovaným ako dodávateľom pripravená ako tlačivo a žalovaný ho opakovane používa pri uzatváraní rozhodcovských zmlúv so spotrebiteľmi. Do tohto tlačiva sa dopisuje len meno a osobné údaje dlžníkov, číslo zmluvy, miesto a dátum. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa ju nemala možnosť ovplyvniť žiadnym spôsobom a preto nemala možnosť sa osobitne dohodnúť na jej obsahu. V rozhodcovskej zmluve je síce upravený alternatívny spôsob riešenia sporov zo zmluvy, jednak v rozhodcovskom konaní alebo cestou súdu, avšak možnosť výberu spôsobu riešenia sporu je len zdanlivá. Žaloby ohľadne spotrebiteľských úveroch iniciuje ako žalovaný práve veriteľ, dlžník ako spotrebiteľ žaloby nepodáva. Spotrebiteľ síce mal možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, avšak podaním žaloby v rozhodcovskom konaní veriteľom, stratil možnosť domáhať sa právnej ochrany pred všeobecným súdom. Preto spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu.

53. Súd poukazuje na spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.9.2007, podľa ktorého: „zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31.12.2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu ...“

54. Preto súd je toho názoru, že Rozhodcovská zmluva, ktorú uzavreli strany sporu dňa 25.7.2013 je neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá vytvára značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je teda neplatná so zreteľom na ustanovenie § 53 ods.5 OZ. Súd ďalej v plnom rozsahu poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej je rozhodcovský rozsudok založený na neplatnej rozhodcovskej doložke ničotným aktom (sp. zn. 3Cdo/146/2011, 6Cdo/143/2011, 6Cdo/1/2012). Preto súd na vznosenú námietku prekážky veci rozhodnutej neprihliadol.

55. Ďalej súd skúmal, či predmetná revolvingová zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročná a bez poplatkov v zmysle argumentácie žalobkyne, tak ako to je popísané v bode 2 rozsudku.

Súd sa stotožňuje so žalobkyňou a uvádza, že revolvingová zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z., a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda zo samotnej revolvingovej zmluvy nie je možné zistiť termín konečnej splatnosti úveru. Oznámenie o schválení úveru, v ktorom je uvedený termín splatnosti prvej splátky a poslednej splátky bolo vyhotovené v deň podpisu zmluvy žalovaným. Vzhľadom na to, že žalobkyňa podpísala zmluvu skôr ako žalovaný, súd konštatuje, že v čase, kedy žalobkyňa zmluvu podpisovala, nemala vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve o úvere je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný.

56. Vzhľadom na uvedené súd považuje revolvingový úver zo dňa 29.7.2013 v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bezpoplatkov. Je nesporné teda, že žalobkyňa má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko zo strany žalovaného jej bol v skutočnosti poskytnutý úver vo výške 924,77 eur a žalovanému žalobkyňa zaplatila celkovo 1.564,05 eur (čo žalovaný ani nerozporoval), teda žalovaný sa obohatil o sumu 639,28 eur. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, k čomu súd uvádza:

57. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (§ 107 ods. 1 OZ) a objektívna (§ 107 ods. 2 OZ). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich uplatnenie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomostí o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2004, z ktorého vyplýva, že za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva pre vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 OZ treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal; nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Totožný je i názor českých právnych autorít napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/3306/2007, ktorý uvádza, že v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu je pre začiatok plynutia premlčacej doby rozhodujúci subjektívny moment, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodit', že právny úkon, z ktorého bolo plnené, je neplatný.

58. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Objektívna premlčacia doba je trojročná a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia platí objektívna 10-ročná premlčacia doba.

59. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil, že objektívna premlčacia doba začala plynúť dňom 2.3.2015, kedy žalobkyňa uhradila v poradí 16 splátku. Žalobkyňa mala zaplatiť žalovanému sumu 924,77 eur, teda úhradou 16. splátky v poradí (čím zaplatila žalovanému celkovo sumu 926,- eur) dňa 2.3.2015 zaplatila viac, ako mala, čiže týmto dňom začína plynúť objektívna premlčacia doba.

60. Pokiaľ sa týka subjektívnej premlčacej doby, žalobkyňa sa kvalifikovane dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jej úkor obohatil až na základe informácie od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 21.11.2018, ako to vyplýva z prehlásenia uvedeného združenia. Na základe vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR súd ustálil, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 21.11.2018 informovaním žalobkyne zo strany Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, o skutočnosti, že podľa názoru združenia ide o zmluvu bezúročnú a bezpoplatkovú, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V tomto smere súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/22/2018, ktorý ustálil taktiež začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby skutočným oznámením právneho posúdenia zo strany zvoleného právneho zástupcu žalobkyňou, pričom navyše išlo o konanie voči obchodnej spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o..

61. Ďalej súd posudzoval, či na prejednaný prípad sa má aplikovať trojročná alebo desaťročná objektívna premlčacia doba. Podľa názoru súdu objektívna premlčacia doba je v danom prípade desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považuje súd za úmyselné - minimálne v

rovine nepriameho úmyslu. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov.

62. V zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 1/1993 Zb. o zbierke zákonov platnom a účinnom do 31.12.2015, o všetkom, čo bolo v zbierke zákonov uverejnené, platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa týka; domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná (od 1.1.2016 túto problematiku upravuje § 15 zákona č. 400/2015 Z.z.). Žalovaný je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaný ako odborná organizácia, nebankový subjekt, pri uzatváraní zmluvy koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Z hľadiska doterajšej praxe je nesporné, že nebankové subjekty majú svoje podmienky upravené menej korektne ako banky z hľadiska dojednávania odplaty za poskytnutie úveru, či úrokových sadzieb i následkov porušenia zmluvnej povinnosti, čo je predmetom súdnych sporov z vymáhania záväzkov zo zmlúv, ktoré často nerešpektujú dobré mravy a odporujú pravidlám poctivého obchodného styku. V čase uzatvorenia zmluvy už niekoľko rokov platili ustanovenia o spotrebiteľských úveroch a rovnako aj ustanovenia o spôsobe a podmienkach uzavretia zmluvy upravené v Občianskom zákonníku. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojsť k zmluve so žalobkyňou v snahe získať prospech, ťažko možno uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarcia pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítajú s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo. Ako už súd ustálil, k začatiu plynutia objektívnej premlčacej doby došlo dňa 2.3.2015 úhradou splátky prevyšujúcou poskytnuté plnenie žalovaným a táto doba uplynie dňa 2.3.2025. Žalobkyňa si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila žalobou na súde dňa 31.12.2018 z čoho vyplýva, že desaťročná premlčacia doba neuplynula. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu dvoch rokov, ako už súd vyššie uviedol i s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax, táto začala plynúť dňa 21.11.2018 a do podania žaloby dňa 31.12.2018 neuplynula ani táto subjektívna premlčacia doba dvoch rokov.

63. Vzhľadom na uvedené súd nevyhovел námietke premlčania a objektívnu desaťročnú dobu, ako aj subjektívnu dvojročnú lehotu považoval za zachovanú a žalobu podanú včas. Preto súd žalobe vyhovel v časti zaplatenia istiny 639,28 eur v plnom rozsahu.

64. Ďalej sa žalobkyňa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v článku 8, bod 8.1. a bod 8.4.. Neprijateľnosť z tohto zmluvného dojednávania je podľa súdu nie v samotnom predmete tohto dojednávania a jeho cene, ale v okolnostiach aplikácie tohto ustanovenia. Je zrejmé, že táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru. To znamená, že v konečnom dôsledku môže nastať situácia, že dlžník poskytne plnenie bez toho, aby za to obdržal protiplnenie. Súd považuje za samozrejmé, že v spoločnosti založenej na trhovej ekonomike je vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia minimálne rozporné s dobrými mravmi, pretože svojím spôsobom ide o poskytnutie daru zo strany dlžníka - spotrebiteľa, s ktorým tento nepočítá a nebyť úverovej zmluvy, takáto vec by ho určite ani nenapadla.

65. Súd takúto Dohodu o poskytnutí služby napriek deklarácii, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do zmluvy samotnej (súd však zastáva názor, že toto zmluvné dojsť by bolo kryté aj vtedy, ak by bol podpis dlžníka len za bodom 13, pretože ak by tomu tak nebolo, tak potom nie je zrejmé, ktoré body žiadosti/zmluvy sú vlastne podpisom dlžníka kryté, keďže toto zmluvné dojsť nemá samostatné číselné radenie, ale je radené v kontexte celej žiadosti/zmluvy). Podľa názoru súdu ide o nekalú obchodnú podmienku, ktorej cieľom nie je nič iné ako znížiť sumu úveru vyplácanú dlžníkovi nachádzaním spôsobu neoprávneného obohacovania sa spôsobom navonok neutrálnym. Takýto postup súd v žiadnom prípade, s ohľadom na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, nemôže aprobovať. Túto podmienku by súd aproboval v prípade, ak by platba za odklad splátok mala prebehnúť až potom, ako k samotnému

odkladu splátok dôjde. V takomto prípade by bola naplnená premisa, že za plnenie spotrebiteľa, teda dlžníka, bolo reálne poskytnuté plnenie veriteľa, teda dodávateľa.

66. Neobstojí ani prípadná námietka, že navrhovateľom zmluvy ako takej je spotrebiteľ. Napriek tomu, že spotrebiteľ túto pred pripravenú zmluvu vrátane všeobecných obchodných podmienok podpisuje ako prvý, nemožno ho mať za navrhovateľa v klasickom zmysle, pretože návrh zmluvy žiadnym spôsobom nepripravil a nemohol do neho dokonca ani žiadnym spôsobom zasiahnuť. Existuje totižto rozdiel vo faktickej moci účastníkov zmluvného vzťahu - napr. práve pri uzatvorení zmluvy podľa všeobecných obchodných podmienok, ktoré cestou súkromného zákonodarstva menia via facti zákonné dispozitívne právo. Znamená to, že spotrebiteľ je tlačný do pozície oferenta vo vzťahu k tomu, kto tento návrh (pre spotrebiteľa takmer vždy v niečom nevýhodný) pripravil.

67. Súd poukazuje na uvedené ako i na už ustálenú rozhodovaciu prax súdov (rozsudok KS Po sp. zn. 9co/117/2017, sp. zn. 2Co/38/2017, sp. zn. 23Co/84/2017) rozhodol, že zmluvné podmienky uvedené v článku 8, bod 8.1., a bod 8.4. v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.7.2013, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

O trovách konania súd rozhodol takto:

68. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

69. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný bol v spore v plnom rozsahu neúspešný, teda je povinný žalobkyni nahradiť vzniknuté trovy konania vo výške tak, ako o nej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

O trovách konania súd rozhodol takto:

69. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

71. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalovaný bol v spore v plnom rozsahu neúspešný, teda je povinný žalobkyni nahradiť vzniknuté trovy konania vo výške tak, ako o nej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.